

بازگشت تیم پرماجرا

یکی از نام‌هایی که غیبتش در دوره اخیر جام جهانی به چشم می‌آمد، بدون تردید تیم ملی کلمبیا است. یکی از کشورهای قدرتمند آمریکای جنوبی که با تیم درخشان خود در دهه ۹۰ میلادی و داستان‌هایی خاص در جام جهانی، نتوانست به جام جهانی ۲۰۲۲ صعود کند، حالا با افزایش سهمیه‌های منطقه آمریکای جنوبی و با توجه به کیفیت بالاتری که نسبت به سال‌های گذشته پیدا کرده، به عنوان یکی از ۱۵ تیم برتر در رده بندی فیفا به جام جهانی باز می‌گردد. از قتل عجیب آندرس اسکوپار تا آقای کلی خامس رودریگز، کلمبیا همواره یکی از خاص‌ترین تیم‌های تاریخ جام جهانی بوده و احتمال می‌رود که در این جام، داستان‌های جذاب و جدیدی از کلمبیا ببینیم؛ در تقابل با رونالدو و رفقها و دو تیم جام که به دیدن آنها در این مسابقات عادت نداریم؛ از انگلستان و جمهوری دموکراتیک کنگو.

نحوه صعود چگونه بود؟

کلمبیا که برای نخستین بار از سال ۲۰۱۸ جواز حضور در جام جهانی را کسب کرده، با عملکردی درخشان در مرحله مقدماتی بلیت حضور در جام بیست و سوم را به نام خود ثبت کرده است. کلمبیا در خانه، روند بازی‌های بدون شکست متوالی آرژانتین را پایان بخشید و در یکی دیگر از بازی‌های خانگی خود در مرحله مقدماتی برزیل را هم از پیش رو برداشت؛ علاوه بر این، پیروزی چهار بر صفر مقابل شیلی یکی از رقبای سنتی، عملاً کلمبیا را در موقعیتی فوق‌العاده برای بازگشت به جام جهانی قرار داد. با این حال سه شکست متوالی در مراحل پایانی مقدماتی، کار این تیم را یک بار دیگر سخت کرد اما در نهایت زردپوشان از یک ناکامی دیگر جلوگیری کردند و جواز حضور در جام جهانی را از طریق مقدماتی منطقه کونمبول به دست آوردند. صعود کلمبیا با ۲۸ امتیاز و بالاتر از اروگوئه و برزیل با حضور در رده سوم مقدماتی رقم خورد.

نسل طلایی تکرار می‌شود؟

کلمبیا یا در جام جهانی شرکت نمی‌کند یا اگر شرکت کند، یکی از تیم‌های جذاب جام خواهد بود. در جام جهانی ۱۹۹۰ به میزبانی ایتالیا، کلمبیا با سبک بازی تهاجمی و جذاب و شخصیت‌های خاص همچون زنه هیگوینتا، کارلوس والدراما و فردی رینکون توجه هواداران را به خود جلب کرد و تبدیل به یک تیم جذاب برای فوتبالدوستان قدیمی شد. سال‌ها گذشت و در قرن ۲۱، یک نسل تازه از کلمبیا با حضور چهره‌هایی چون خامس رودریگز، رادامل فالکائو، یسری مینا و دیگر ستاره‌های کلمبیایی به جام جهانی رسید و توانست به یک چهارم نهایی جام جهانی ۲۰۱۴ برسد. آقای گل و زننده بهترین گل جام جهانی ۲۰۱۴ یعنی خامس رودریگز، در جام جهانی ۲۰۲۶ تیم ملی کلمبیا، ورزش را کاپیتانی خواهد کرد. نایب‌قهرمان کوبا آمریکا ۲۰۲۴، با امیدهای زیادی به این دوره می‌آید تا خطرات تلخ اولین جام جهانی به میزبانی آمریکا در سال ۱۹۹۴ را پاک کند.

مدل بازی کلمبیا چگونه خواهد بود؟

کلمبیا همواره تیمی با ذهنیت تهاجمی بوده و این روند در دوران لورنزو نیز ادامه پیدا کرده هرچند قدرت دفاعی نیز به مدل بازی کلمبیا زیر نظر لورنزو اضافه شده است. آرایش مورد علاقه لورنزو ۴-۲-۳-۱ بر پایه مدافعین کناری تهاجمی و هافبک‌های خلاق و بازیساز به رهبری خامس رودریگز در خط حمله است. با توجه به کیفیت بالای لوئیز دیاز، تاکتیک‌های لورنزو بر پایه راحتی دیاز تعیین شده و احتمالاً در سمت چپ خط حمله کلمبیا گزینه اول پاس‌های ستارگان کلمبیایی در جام ۲۳ خواهد بود. با حضور خامس رودریگز، ریچارد ریوس و چون آریاس و حضور لوئیز سوارز آقای گل لیگ پرتغال در خط حمله، کلمبیا در زمان مالکیت توپ تیمی کنش‌گرا خواهد بود و بازی مالکانه برای آنها در دسترس‌تر نیست. همچنین در تقابل با تیم‌های قدرتمندتر، می‌توانیم انتظار بازی دفاعی از میانه زمین بر پایه انتقال سریع و ضدحملات را از کلمبیا داشته باشیم.

Group k

هفتمین حضور در جام جهانی

سرمرینی: نستور لورنزو (آرژانتین)

کاپیتان: خامس رودریگز

بهترین عملکرد: حضور در یک چهارم نهایی ۲۰۱۴

رتبه در رده بندی فیفا: ۱۲

ستارگان: لوئیز دیاز (بایرن مونیخ)، خامس رودریگز (مینه سوتا یونایتد) و لوئیز سوارز (اسپورتینگ لیسیون)

برنامه بازی‌ها:
پنجشنبه ۲۸ خرداد: ازبکستان - کلمبیا ۵:۳۰
سه شنبه ۲ تیر: کلمبیا - جمهوری دموکراتیک کنگو ۵:۳۰
یکشنبه ۷ تیر: کلمبیا - پرتغال ۳:۰۰

پرشور و رنگارنگ مثل کلمبیا

تولد فوتبالی به وسعت یک ملت

فوتبال جهان نشاند، هرچند این دوران با وعده‌های مالی نافرجام و هرج‌ومرج به پایان رسید.

اشک‌ها و جام

دهه ۸۰ و ۹۰ میلادی را باید عصر طلایی فوتبال کلمبیا نامید. نسلی از شگفتی‌سازان با موهای بلند و تکنیک خیابانی پا به عرصه گذاشتند که نوید انقلابی شگرف را می‌دادند. کارلوس والدراما با موهای بور و پاس‌های میلیمتری، زنه ایگیتا با شیرین‌کاری‌های دروازه‌بانی منحصربه‌فرد و فاستینو اسپریلا

شهرهای بارانکیلا و بوگوتا مهد شکل‌گیری اولین باشگاه‌ها نظیر بارانکیلا افسی و پولو کلاب بودند. هرچند این بازی دیر به دل مردم نشست، اما برگزاری اولین مسابقات قهرمانی ملی در ۱۹۸۰ و سپس تأسیس فدراسیون فوتبال کلمبیا در ۱۹۲۴، حرفه ساختاری منسجم را زد. فدراسیونی که در ۱۹۳۶ به فیفا و کونمبول پیوست، بعدها با راه‌اندازی لیگ حرفه‌ای در ۱۹۴۸، تحولی عظیم رقم زد. این لیگ که با نام «دورادو» شناخته می‌شود، با جذب فوق‌ستارگانی چون آلفردو دی‌استفانو، پنجره‌ای طلایی گشود و نام کلمبیا را بر نقشه

فرخ حسایی/ فوتبال در کلمبیا روایتی حماسی از هویت، غرور و شوریدگی جمعی است. سرزمینی که قهوه، موادمخدر و خشونت‌های سیاسی سال‌ها چهره آن را در جهان تعریف می‌کرد، امروز با پاره‌نه‌ترین پسران محله‌های فقیرنشین خود، پرچم زد، آبی و سرخ را در بزرگ‌ترین صحنه‌های ورزشی جهان به اهتزاز درمی‌آورد. پیدایش فوتبال در کلمبیا به سال‌های ۱۹۰۰ بازمی‌گردد، زمانی که مهندسان راه‌آهن انگلیسی از کمپانی راه‌آهن کلمبیا، توپ‌گرد را با خود به بندار کارائیب آوردند.

سرزمین تنوع بی‌پایان

از غم اسکوبار تا شادی خامس

محمدرضا رحیم پورا وقتی تیم ملی کلمبیا با پیراهن زرد، آبی و قرمز یا به زمین می‌گذارد، تمام جهان شاهد لوس کافه‌تروس هستند؛ همان تیمی که در جام جهانی ۲۰۱۴ با خامس رودریگز و گل‌های تماشایی‌اش، فوتبال تهاجمی را به تماشای گذاشت.

اما کلمبیا فقط فوتبال نیست؛ سرزمینی است که صد سال تهاجمی را نوشت، موسیقی سالسا را با جان آمیخت، قهوه مرغوب جهان را به کام همگان رساند و از دل خشونت و موادمخدر، قصه‌ای از بازسازی و امید سروده است. کلمبیا یعنی رئالیسم جادویی در زندگی روزمره.

کلمبیا در شمال غربی آمریکای جنوبی، تنها کشور این قاره است که به دو اقیانوس اطلس و آرام از طریق دریای کارائیب راه دارد. این موقعیت جغرافیایی، تنوعی شگفت‌انگیز به آن بخشیده؛ از جنگل‌های بارانی آمازون در جنوب، تا کوه‌های آند که از مرکز تا غرب کشیده شده، و سواحل کارائیب با آفتاب داغ و موسیقی شاد. در ارتفاع بالای آند، شهرهایی مانند بوگوتا پایتخت با ۸ میلیون نفر با هوای خنک و فرهنگی چندلایه قرار دارد. مدلین، شهر بیمارآیدی، روزگاری پایگاه پابلو اسکوبار بود و امروز نماد نوآوری و بازسازی شهری است.

کالی، پایتخت سالسای جهان

جمعیت ۵۲ میلیونی کلمبیا عمدتاً از نژاد مختلط مستیتو، سفیدپوست، آفریقایی تبار و بومی تشکیل شده و این تنوع در موسیقی، غذا و جشن‌ها به وضوح دیده می‌شود. مردم کلمبیا به خوشرویی، میهمان‌نوازی و عشق به رقص شهرت دارند. هر جمعه شب، در هر کوچهای، صدای سالسا، کامبیا و والیناوت از خانه‌ها بیرون می‌زند.

اقتصاد؛ فراتر از قهوه

قهوه کلمبیا با آن لوگوی معروف خواننده در سراسر جهان نماد کیفیت است. کلمبیا سومین تولیدکننده بزرگ قهوه جهان است، اما اقتصاد آن بسیار متنوع‌تر از این حرف‌هاست. تولید ناخالص داخلی حدود ۳۶۰ میلیارد دلار و صادرات عمده شامل نفت (بزرگترین منبع درآمد)، زغال سنگ، زمرد (کلمبیا بزرگترین تولیدکننده زمرد جهان)، گاز طبیعی، گل‌های بریده (دومین صادرکننده بزرگ گل بعد از هلند) و البتة قهوه است. در دهه گذشته، کلمبیا موفق شد با سیاست‌های اقتصادی نسبتاً محتاطانه و توافق صلح‌ناخیز رشد بالایی ثبت کند، هرچند نابرابری، بیکاری حدود ۱۰ درصد و اقتصاد غیررسمی نزدیک به نیمی از شاغلان همچنان چالش‌های بزرگ هستند.

موسیقی؛ ریتمی که هرگز نمی‌خوابد

اگر یک چیز کلمبیا را در جهان بی‌ظنیر کند، موسیقی آن است. سبک‌هایی مانند کومبیا ریشه در دوران استعمار و آفریقا، سالسا به ویژه در کالی، والیناوت آکاردئون و آواز از منطقه وایه‌دویار و جامپتا صدای اعتراض سیاسی هر گوشه‌ای از فرهنگ کلمبیا هستند. جشنواره والیناوت و وایه‌دویار و جشنواره سالسا در کالی، هر سال هزاران گردشگر را جذب می‌کند. در سال ۲۰۱۲، یونسکو موسیقی والیناوت را در فهرست میراث ناملموس ثبت کرد.

ادبیات؛ نوبل در خون

کلمبیا مهد گابریل گارسیا مارکز گابو است، برنده جایزه نوبل ادبیات ۱۹۸۲ و پدر رئالیسم جادویی. رمان

با حرکات فنی تماشایی، جهان را مجذوب خود کردند. در جام جهانی ۱۹۹۰ ایتالیا، کلمبیا با کسب اولین پیروزی تاریخی در رقابت‌های جهانی، دل مردمش را شاد کرد. اما اوج شکوفایی این نسل در مقدماتی جام جهانی ۱۹۹۴ رقم خورد، جایی که در بوئنوس آیرس، آرژانتین را با نتیجه تحقیرآمیز ۰-۵ شکست دادند و پله، اسطوره برزیلی، آنها را مدعی اصلی قهرمانی جهان معرفی کرد. با این حال، فوتبال همیشه قصه‌ای شیرین نیست. در همان جام جهانی، آندرس اسکوبار با گل به خودی، تیم را حذف کرد و خود نیز قربانی خشونتی بیرحمانه شد. این تراژدی، دوران تاریکی را رقم زد تا اینکه در ۲۰۰۱، کلمبیا میزبان کوبا آمریکا شد و در اوج شوک و ترس از حوادث امنیتی، یک شاهکار تاریخی ثبت کرد. تیم میزبان بدون دریافت حتی یک گل، تمام مسابقات را برد و با گل ایوان کوردوبا در فینال مقابل مکزیک، قهرمان شد. این اولین و تنها قهرمانی کلمبیا در این مسابقات بود که تبدیل به نماد مقاومت و امید ملی شد.

دوران خاویرو خامس

پس از یک دهه افول و غیبت در جام‌های جهانی، طلسم طولانی ۱۶ ساله در ۲۰۱۴ شکسته شد. خوزه پکرم، سرمرینی آرژانتینی، با تکیه بر نسلی تازه از ستارگان متولد دهه ۸۰ و ۹۰، کلمبیا را دوباره به جمع بزرگان بازگرداند. رادامل فالکائو، بمب‌افکن خط حمله و خامس رودریگز، پسر طلایی جدید فوتبال کلمبیا، ستارگان این تیم بودند. در جام جهانی برزیل، علیرغم مصدومیت فالکائو، جیمز همه معادلات را به هم ریخت. او با شش گل، کفش طلا را از آن خود کرد و گل شگفت‌انگیزی مقابل اروگوئه، نه تنها بهترین گل سال شد، بلکه قهرمانی تاریخی را برای کلمبیایی‌ها به ارمغان آورد. آنها برای اولین بار به یک چهارم نهایی صعود کردند و در حالی که با اختلاف یک گل مقابل برزیل میزبان مغلوب شدند، سرهای خود را بالا گرفتند. این موفقیت در ۲۰۱۸ تکرار شد و آنها با پیروزی بر لهستان و سنگال از گروه خود صعود کردند، تا اینکه در ضربات پنالتی مقابل انگلیس متوقف شدند؛ هرچند نسل کنونی با هدایت نستور لورنزو، با رکوردی باورنکردنی از ۲۸ بازی متوالی بدون شکست، خود را به فینال کوبا آمریکا ۲۰۲۴ رساند و نام کلمبیا را به عنوان یکی از مدعیان همیشگی قاره تثبیت کرد. آخرین خبر خوش برای کافه‌تروس‌ها

اما کلمبیا فقط فوتبال نیست؛ سرزمینی است که صد سال تهاجمی را نوشت موسیقی سالسا را جان آمیخت، قهوه مرغوب جهان را به کام همگان رساند و از دل خشونت و موادمخدر، قصه‌ای از بازسازی و امید سروده است. کلمبیا یعنی رئالیسم جادویی در زندگی روزمره

صد سال تهاجمی که داستان هفت نسل از خانواده بونڈیا در دهکده افسانه‌ای ماکوندو است، به بیش از ۴۰ زبان ترجمه شده و یکی از تأثیرگذارترین آثار قرن بیستم محسوب می‌شود. گابو روزنامه‌نگار نیز بود و با نقد قدرت و امپریالیسم آمریکا، صدای مردم آمریکای لاتین شد.

سینما و نقاشی

در سینما، کارگردانانی مانند سیرو گوئرا با فیلم برنده جایزه کن «خشم یک مرد بیچاره» و کریستینا کایکو نخستین کارگردان کلمبیایی نامزد اسکار با «تیم‌ها» چهره‌های مطرح بین‌المللی هستند. فیلم گل‌های زرد نیز نگاه تازه‌ای به خشونت و امید دارد. در نقاشی، فرناندو بوترو با آن حجم‌های اغراق‌آمیز و چاق و توپر پوتریسم شناخته می‌شود. مجسمه‌های بوترو در پارک‌های مدلین و بوگوتا، با سبک منحصربه‌فرد خود، لبخند را بر لب هر رهگذری می‌نشانند.

فوتبال

تیم ملی کلمبیا تاریخ تلخ و شیرینی دارد. در جام جهانی ۱۹۹۴، پس از باخت به میزبان آمریکا، مدافع تیم ملی، آندرس اسکوبار، به دلیل گل به خودی در بازگشت به کشور در مدلین به قتل رسید.

این رویداد تراژیک، فوتبال کلمبیا را برای یک دهه در تاریکی فرو برد. اما در دهه ۲۰۱۰، نسل طلایی با بازیکنانی چون رادامل فالکائو، خامس رودریگز، خوان کوادرادو و داوید اوسپینا دوباره تیم را به اوج رساندند.

در جام جهانی ۲۰۱۴ برزیل، کلمبیا برای اولین بار به مرحله یک چهارم نهایی رسید و خامس با ۶ گل، کفش طلا را برد. در کوبا آمریکا ۲۰۲۴، کلمبیا به فینال رسید و در وقت اضافه به آرژانتین باخت، اما نشان داد که باز هم حرفی سرسخ است. بازی‌های خانگی کلمبیا در ورزشگاه متروپولیتانو بارانکیلا، با آن شور و هیجان آوازه و بوق‌ها، یکی از تماشایی‌ترین فضاهای فوتبال جهان است. دهه بعد که پیراهن زرد کلمبیا را دیدید، با هر پاس، ضرباتک سالسا را در گوش خود بشنوید؛ با هر دریبل، ورق زدن کتاب صد سال تهاجمی را حس کنید.

اولین جام دیاز

بی‌تردید از لحاظ رهبری و اهمیت در ترکیب کلمبیا، خامس رودریگز که این روزها در لیگ آمریکا به میدان می‌رود مهم‌ترین بازیکن است اما از لحاظ کیفیت بازی، هیچ بازیکنی در ترکیب تیم ملی کلمبیا حتی نزدیک به لوئیز دیاز هم نیست که فصلی بی‌ظنیر را در اولین سال حضورش در بایرن مونیخ پشت سر گذاشت. ستاره سابق لیورپول که اولین دوره حضور خود در جام جهانی را تجربه می‌کند، در این فصل با ۲۶ گل و ۱۹ پاس گل از بهترین بازیکنان بایرن در مسیر دوگانه داخلی و صعود به نیمه‌نهایی لیگ قهرمانان اروپا بود و از سال ۲۰۱۸ تا به امروز توانست ۲۱ بار در تیم ملی کشورش گلزنی کند.

فینالیست جام ۹۰ روی نمکت

نستور لورنزو سرمرینی آرژانتینی کلمبیا برای نخستین بار در دوران سرمریری خود حضور در جام جهانی را تجربه خواهد کرد اما با جو این مسابقات غریبه نیست چرا که در جام جهانی ۹۰ عضوی از تیم ملی آرژانتین بود و در فینال رم مقابل آلمان غربی در ترکیب اصلی آبی سلسته حضور داشت. این سرمرینی ۶۰ ساله که هم در تیم ملی آرژانتین و هم در تیم ملی کلمبیا به مدت ۷ سال دستیار خوزه پکرم سرمرینی موفق کلمبیایی‌ها در جام جهانی ۲۰۱۴ بود، با عملکرد فوق‌العاده در کوبا آمریکا در کلمبیا به یک چهره محبوب تبدیل شد اما در بازی‌های پایانی مقدماتی با چند شکستی که تجربه کرد، در آستانه اخراج از هدایت این تیم قرار گرفت. انتظارات از لورنزو بالاست و این سرمرینی آرژانتینی کار بسیار سختی در این دوره از جام جهانی خواهد داشت.

